

Escolta, Espanya

GEMMA CALVET | Actualitzada el 25/09/2012 00:00

Un dels elefants del periodisme espanyol, Juan Luis Cebrián, ens oferia diumenge una greu advertència argumentada, titulada *Escolta, Catalunya*. La llarga reflexió prové d'un home del poder espanyol, periodista de capçalera de la socialdemocràcia i membre de l'autèntic triangle de poders que ha dibuixat la Transició: el financer, el polític i el mediàtic. L'esmicolat poder judicial ha estat un titella subordinat en relació al qual el periodista referit -com molts d'altres i encara avui- considera que les coses no es poden moure sense la seva decisió, planificació o negociació. No és banal que l'encapçalament del seu article es refereixi a un exquisit "champagne francès" i a la conversa sobre la Catalunya independent en els termes de si és rica o pobra. De fet, la proposta de pacte d'estat que ell ofereix exigeix al PNB i a CiU que segueixin fent el paper de comparses d'aquesta decisió espanyola d'immobilisme polític.

La seva afirmació més contundent era: "Catalunya no ha tingut ni té poder polític suficient per separar-se d'Espanya". Cebrián, en aquesta negativa a acceptar la possibilitat d'un horitzó d'autodeterminació per al nostre país, fa advertències situades bàsicament en el menyspreu, i en la por. Pel que fa al primer, Cebrián al·ludeix al fet que l'increment del sobiranisme és degut a motius econòmics, per la no acceptació de la solidaritat entre comunitats autònomes. L'egoisme burgès català i la manca de sentit d'equitat seria el que explica la indignació catalana per l'espoli. I això explicaria també l'increment de persones que volen la independència. Pel que fa a la por, Cebrián recorda els precedents dels episodis de Macià i Companys, i la reacció de l'exèrcit. En aquesta apel·lació a la por, hi afegeix l'advertència que l'independentisme català pugui despertar el que ell anomena "la fera del nacionalisme espanyol". Per això demana una Espanya federal i, per tant, la possibilitat de reformar la Constitució.

La gravetat d'algunes de les seves afirmacions, i la seva transcendència pel poder que representa, no es pot deixar sense resposta.

La primera consideració que s'ha de fer és en termes de concepció de cultura democràtica. Segons ell, i referint-se a Tuñón de Lara, la democràcia es basa en l'exercici de les lleis. Aquesta visió limitada al dret positiu exclou els elements de legitimitat del poder polític. Stuart Mill, a *Consideracions sobre el govern representatiu*, situa la legitimitat en la ciutadania i el poder que n'emana per fer possibles els canvis polítics. "A la política, igual com en la mecànica, el poder que manté el motor en funcionament s'ha de cercar fora de la màquina mateixa, i si aquest poder no està disponible o és insuficient per superar els obstacles que raonablement puguin esperar-se, el mecanisme fallarà".

La democràcia que es construeix des de dalt, des dels despatxos, està sent depassada pel poder de la gent i la capacitat que la ciutadania amb consciència política està demostrant a Catalunya. El dret a l'autodeterminació, com a dret col·lectiu, s'exerceix des de la consciència dels drets individuals dels ciutadans i de la seva consciència de dignitat com a poble. Les raons econòmiques, la defensa

Tots els articles de:
Gemma Calvet

Follow @gcalvetbarot

PUBLICITAT

de la cultura, de l'exercici del poder propi, són els pilars d'aquesta consciència de dignitat. I mai a Catalunya se la podrà acusar de manca de solidaritat; la història posa de manifest que som poble d'acollida i de defensa de la justícia social.

També diu Cebrián que la independència en un món globalitzat no és tan sols una quimera, sinó més aviat un somni impossible. Torna a errar en el diagnòstic. La possibilitat que ofereix una futurible confederació de pobles europea s'apunta com a sortida a la crisi política, i aquest moment de redefinició és una oportunitat. La Unió Europea, en els articles 1 i 2 del Tractat de Lisboa, es defineix com una unió de pobles. I en aquest concepte situa els valors de la dignitat, la llibertat, la democràcia i el respecte a l'estat de dret. En el preàmbul de la Carta de Drets Fonamentals, la Unió es compromet a la preservació, al desenvolupament i al respecte de les cultures i pobles de l'Europa en construcció. En un seminari organitzat pel CIEMEN a Brussel·les la setmana passada, es va fer patent el reconeixement internacional al valuós procés democràtic que està vivint Catalunya.

En el fons, Cebrián i tots els nous federalistes espanyols que s'estan creant els últims dies ho saben. I, ells sí, estan espantats.

MÉS CONTINGUTS OPINIÓ

Sí: Ismael Palacín. No: Baixar al-Assad

De les 'policies' a la 'politics'

La màscara legal de la dominació

GRUPASSA
sí ven
el seu pis.

900 77 55 55
www.grupassa.ca